UMOWA

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Belgii o uniknięciu podwójnego opodatkowania i zapobieżeniu uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,

podpisana w Brukseli dnia 14 września 1976 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 14 września 1976 roku została podpisana w Brukseli Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Belgii o uniknięciu podwójnego opodatkowania i zapobieżeniu uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Belgii o uniknięciu podwójnego opodatkowania i zapobieżeniu uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku.

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rząd Królestwa Belgii, powodowane chęcią dalszego rozwijania i ułatwiania ich stosunków gospodarczych, postanowiły zawrzeć Umowę o uniknięciu podwójnego opodatkowania i zapobieżeniu uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku.

I. Zakres stosowania Umowy.

Artykuł 1

Zakres podmiotowy

Niniejsza Umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy Umowa

1. Niniejsza Umowa dotyczy bez względu na sposób poboru podatków od dochodu i od majątku, które pobiera się na rzecz każdego z Umawiających się Państw lub ich jednostek władzy terenowej.

2. Za podatki od dochodu i od majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub majątku, włączając podatki od zysku ze sprzedaży ruchomego lub nieruchomego majątku, podatki od sumy wynagrodzeń pła-

conych przez przedsiębiorstwo, jak również podatki od przyrostu majątku.

3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy niniejsza Umowa, należą w szczególności:

a) w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:
   1) podatek dochodowy,
   2) podatek od wynagrodzeń,
   3) podatek wyrównawczy (podatek wyrównawczy do podatku dochodowego albo do podatku od wynagrodzeń),

   (zwane dalej „podatkami polskimi"),

b) w Królestwie Belgii:
   1) podatek od osób fizycznych,
   2) podatek od spółek,
   3) podatek od osób prawnych,
   4) podatek od osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą,

   w tym potrącenia, dodatki (decimes et centimes additionnels) do tych podatków i potrąceń oraz dodatkowy podatek komunalny do podatku od osób fizycznych,
   (zwane dalej „podatkami belgijskimi").

4. Umowa będzie miała zastosowanie także do podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które będą wprowadzone obok istniejących podatków lub w ich miejsce po dacie podpisania niniejszej Umowy. Właściwe władze Umawiających się Państw będą się informowały o ważnych zmianach zachodzących w ich ustawodawstwach podatkowych.

II. Definicje.

Artykuł 3

Ogólne definicje

1. W rozumieniu niniejszej Umowy, jeżeli z jej treści nie wynika inaczej:

1) wyrażenie „Umawiające się Państwo" i „drugie Umawiające się Państwo" oznaczają odpowiednio Polskę lub Belgię; wyrażenie Polska i Belgia oznacza odpowiednio Polską Rzeczpospolitą Ludową i Królestwo Belgii;

2) wyrazenie „jednostka władzy terenowej" oznacza:
   a) w Polsce — jednostkę podziału terytorialnego,
   b) w Belgii — prowincje, federacje gmin, aglomeracje i gminy;

3) wyrażenie „osoba" obejmuje osoby fizyczne, spółki i każde inne zrzeszenie osób;

4) wyrażenie „spółka" oznacza osobę prawną lub każdą inną jednostkę, którą dla opodatkowania od dochodu i majątku traktuje się jako osobę prawną w Państwie, w którym ma ona siedzibę;

5) wyrażenie „przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa" i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa" oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie albo przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;

6) wyrażenie „obywatele" oznacza:
   — wszystkie osoby fizyczne, które posiadają obywatelstwo jednego z Umawiających się Państw,
   — wszystkie osoby prawne, spółki osób i stowarzyszenia utworzone zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem Umawiającego się Państwa;

7) wyrażenie „komunikacja międzynarodowa" oznacza wszelki transport wykonywany przez statek, samolot, pojazd szynowy lub drogowy będący w użytkowaniu przedsiębiorstwa, którego miejsce faktycznego zarządu znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadków, gdy statek, samolot lub pojazd jest wykorzystywany tylko w ruchu między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;

8) wyrażenie „właściwa władza" oznacza:
   a) w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Ministra Finansów,
   b) w Królestwie Belgii — Dyrektora Generalnego Podatków Bezpośrednich.

2. Przy stosowaniu Umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z jej tresci nie wynika inaczej, kazde inaczej nie zdefiniowane wyrażenie ma takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa danego Państwa w zakresie podatków, które są przedmiotem niniejszej Umowy.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania dla celów podatkowych

1. W rozumieniu niniejszej Umowy wyrażenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza każdą osobę, której dochód lub majątek jest opodatkowany w tym Państwie, z uwagi na jej miejsce zamieszkania, jej miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu albo inne podobne znamiona. Wyrażenie to nie obejmuje osób, które podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, tylko w zakresie dochodu, jaki osiągają ze źródeł w nim położonych, albo z tytułu majątku, jaki posiadają w tym Państwie.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas stosuje się następujące zasady:

1) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania. Jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych),

2) jeżeli nie można ustalić, w którym Umawiającym się Państwie osoba ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;

3) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Umawiających się Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, wówczas będzie ona uważana za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, którego jest obywatelem;

4) jeśli sytuacji tej osoby nie można uregulować zgodnie z postanowieniami punktów 1), 2) i 3), właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną zagadnienie w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, uważa się ją za mającą siedzibę w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

Artykuł 5

Zakład

1. W rozumieniu niniejszej Umowy wyrażenie „zakład" oznacza stałą placówkę, w której całkowicie albo częściowo wykonuje się działalność przedsiębiorstwa.

2. Wyrażenie „zakład" obejmuje w szczególności:

1) miejsce zarządzania,
2) filię,
3) biuro,
4) zakład fabryczny,
5) warsztat,
6) kopalnię, kamieniołom albo inne miejsce wydobywania bogactw naturalnych,
7) budowę albo montaż, których okres przekracza 12 miesięcy.

3. Nie stanowią zakładu:

1) placówki, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania albo wydawania towarów należących do przedsiębiorstwa,
2) towary należące do przedsiębiorstwa, utrzymywane wyłącznie dla składowania, wystawiania albo wydawania,
3) towary należące do przedsiębiorstwa, utrzymywane wyłącznie w celu obróbki lub przerobu przez inne przedsiębiorstwo,
4) stała placówka utrzymywana wyłącznie w celu zakupu towarów albo w celu uzyskiwania informacji dla przedsiębiorstwa,
5) stała placówka utrzymywana przez przedsiębiorstwo wyłącznie dla celów reklamowych, dla dostarczania informacji, prowadzenia badań naukowych lub wykonywania podobnej działalności o przygotowawczym lub pomocniczym charakterze.

4. Jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 5, działa w Umawiającym się Państwie dla przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, uważa się, iż w tym pierwszym Państwie istnieje zakład, jeżeli ta osoba posiada w tym Państwie pełnomocnictwo do zawierania umów w imieniu przedsiębiorstwa i pełnomocnictwo w tym Państwie zwykle wykonuje, chyba że jej działalność ogranicza się tylko do zakupu towarów dla przedsiębiorstwa.

5. Nie będzie się traktować przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa za posiadające zakład w drugim Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje tam czynności przez maklera, komisanta generalnego albo innego niezależnego przedstawiciela, o ile te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

6. Sam fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę mającą siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo tam wykonującą swoje czynności (przez posiadanie tam zakładu albo w inny sposób), nie wystarcza, aby jakąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

III. Opodatkowanie dochodu.

Artykuł 6

Dochody z nieruchomości

1. Dochody z majątku nieruchomego, włączając dochody z eksploatacji gospodarstw rolnych i leśnych, podlegają opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie, w którym ten majątek jest położony.

2. Wyrażenie „majątek nieruchomy" rozumie się według prawa Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Wyrażenie to obejmuje w każdym przypadku przynależności do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których zastosowanie mają przepisy prawa cywilnego o gruntach, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji albo prawa do eksploatacji zasobów mineralnych, źródeł i innych bogactw naturalnych. Statki żeglugi morskiej i śródlądowej oraz samoloty nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodów z bezpośredniego użytkowania, najmu lub dzierżawy, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodów z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski z przedsiębiorstw

1. Zyski z przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną dzia-

łalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym leży zakład, czy gdzie indziej.

4. O ile w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, żadne postanowienie ustępu 2 nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób zastosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami niniejszego artykułu.

5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione i wystarczające powody, aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli w zyskach mieszczą się elementy dochodu, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Umowy, postanowienia tego artykułu nie naruszają postanowień tych innych artykułów.

Artykuł 8

Transport międzynarodowy

1. Zyski pochodzące z eksploatacji w komunikacji międzynarodowej statków morskich lub samolotów podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

2. Zyski pochodzące z eksploatacji statków żeglugi śródlądowej mogą być opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

3. Jeżeli miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa żeglugi morskiej lub śródlądowej znajduje się na pokładzie statku, uważa się, że znajduje się ono w tym Umawiającym się Państwie, w którym leży port macierzysty statku, a jeżeli nie ma on portu macierzystego, w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba eksploatująca statek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

4. Zyski pochodzące z eksploatacji w komunikacji międzynarodowej pojazdów szynowych lub drogowych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

5. Postanowienia ustępów 1, 2 i 4 stosuje się również:

a) do zysków pochodzących z eksploatacji w komunikacji międzynarodowej statków morskich, samolotów, pojazdów szynowych lub drogowych wydzierżawionych, jak również do zysków pochodzących z eksploatacji wydzierżawionych statków służących do żeglugi śródlądowej,

b) do zysków pochodzących z udziałów w umowie poolowej, we wspólnocie eksploatacyjnej lub też w innym międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane

Jeżeli:

a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa bierze udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli albo w finansowaniu przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, albo

b) te same osoby bezpośrednio lub pośrednio biorą udział w zarządzaniu, kontroli lub w finansowaniu przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i w tych przypadkach między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i w konsekwencji opodatkowane.

Artykuł 10

Dywidendy

1. Dywidendy, które płaci spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Dywidendy te mogą być jednak opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie i według prawa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, ale gdy osoba, która pobiera dywidendy, jest ich rzeczywistym odbiorcą, podatek ten nie może przekroczyć 10% kwoty dywidendy brutto. Postanowienia niniejszego ustępu nie ograniczają opodatkowania zysków spółki służących do wypłacania dywidend.

3. Użyte w niniejszym artykule wyrażenie „dywidendy" oznacza wpływy z akcji lub innych praw związanych z udziałem w zyskach, z wyjątkiem wierzytelności, jak również wpływy pochodzące z innych udziałów w spółce, które według prawa podatkowego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, zrównane są z wpływami z akcji.

4. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli odbiorca dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Umawiających się Państw, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki płacącej dywidendy, bądź działalność przemysłową lub handlową za pośrednictwem zakładu, który jest w nim położony, bądź wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, rzeczywiście wiąże się z działalnością zakładu lub wykonywaniem wolnego zawodu. W tym przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14. Jest oczywiste, że wymienione dywidendy mogą być opodatkowane bądź oddzielnie, bądź jako zyski, zgodnie z ustawodawstwem podatkowym tego drugiego Umawiającego się Państwa.

5. Jeżeli spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga zyski lub dochody w drugim Umawiającym się Panstwie, wówczas to drugie Państwo nie może pobierać żadnego podatku od dywidend wypłacanych przez spółkę osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym Panstwie, z wyjątkiem przypadku, gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, wiąże się rzeczywiście z zakładem lub stałą placówką, które są położone w tym drugim Państwie, jak również żadnego podatku z tytułu opodatkowania zysków nie wydzielonych od zysku nie wydzielonego spółki, również jeżeli wypłacone dywidendy albo nie wydzielone zyski stanowią w całości lub części zysk lub dochód pochodzący z tego drugiego Państwa.

Artykuł 11

Odsetki

1. Odsetki pochodzące z jednego Umawiającego się Państwa i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są opodatkowane w tym drugim Panstwie.

2. Jednakze odsetki te mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Panstwie, z którego pochodzą, i według jego ustawodawstwa, ale jezeli osoba otrzymująca odsetki jest ich rzeczywistym odbiorcą, podatek ten nie moze przekroczyc 10% sumy odsetek.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2 niżej wymienione odsetki są opodatkowane tylko w Państwie, w którym osoba je otrzymująca ma siedzibę lub miejsce zamieszkania:

1) odsetki z rachunków bieżących lub zaliczek imiennych między instytucjami bankowymi obu Umawiających się Państw,
2) odsetki z depozytów pieniężnych, nie wyrażonych w tytułach na okaziciela, otrzymywanych przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Panstwie z instytucji bankowych drugiego Umawiającego się Państwa, w tym również z publicznych instytucji kredytowych.

4. Bez względu na postanowienia ustępu 2 odsetki pobierane na własny rachunek przez jedno Umawiające się Państwo są zwolnione spod opodatkowania przez drugie Umawiające się Panstwo.

5. Użyte w niniejszym artykule wyrażenie „odsetki" oznacza dochody z wierzytelności wszelkiego rodzaju, tak zabezpieczonych, jak i nie zabezpieczonych hipoteką lub klauzulą udziału w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek publicznych i skryptów dłużnych, w tym również premie i udziały związane z powyższymi tytułami. Kary za zwłokę w wypłacie odsetek nie są traktowane jako odsetki w rozumieniu niniejszego artykułu.

6. Postanowień ustępów 1, 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli odbiorca odsetek mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą odsetki, działalność handlową lub przemysłową przy pomocy zakładu położonego w tym Państwie bądź wolny zawód w oparciu o stałą placówkę położoną w tym Państwie i jeżeli wierzytelności, na których zaspokojenie są płacone odsetki, faktycznie należą do tego zakładu lub związane są z wykonywaniem wolnego zawodu. W tym przypadku mają zastosowanie odpowiednio postanowienia artykułów 7 lub 14.

7. Uważa się, ze odsetki pochodzą z Umawiającego się Państwa, jeżeli dłużnikiem jest samo Panstwo, jednostka władzy terenowej, osoba prawna prawa publicznego lub osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jednakze jeżeli płatnik odsetek posiadający lub nie posiadający miejsca zamieszkania lub siedziby w Umawiającym się Państwie ma w Państwie Umawiającym się zakład, na rzecz którego została zaciągnięta pożyczka powodująca płatność odsetek i który ponosi ich koszty, uważa się, że powyższe odsetki pochodzą z tego Umawiającego się Państwa, w którym położony jest zakład.

8. Jeżeli między dłużnikiem i wierzycielem lub między każdym z nich a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego kwota odsetek, biorąc pod uwagę wierzytelność, w związku z którą są płacone, przekracza kwotę, którą dłużnik i wierzyciel umówiliby bez tych stosunków, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatnio wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę moze być opodatkowana według prawa każdego Umawiającego się Panstwa i przy uwzględnieniu innych postanowień niniejszej Umowy.

Artykuł 12

Należności licencyjne

1. Należności licencyjne pochodzące z jednego Umawiającego się Państwa, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie należności mogą być również opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstały, i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz gdy osoba pobierająca należności licencyjne jest ich rzeczywistym odbiorcą, podatek w ten sposób ustalony nie moze przekroczyć 10% kwoty tych należności.

3. Użyte w niniejszym artykule wyrażenie „należności licencyjne" oznacza wszelkiego rodzaju należności, które są płacone za użytkowanie lub prawo do użytkowania prawa autorskiego do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami i dziełami zarejestrowanymi dla radia i telewizji, patentów, znaków towarowych, wzorów albo modeli, planów, formuł i tajnych technologii produkcyjnych oraz za informacje związane z doświadczeniem zdobytym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej albo z umiejętnością.

4. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli odbiorca należności licencyjnych posiadający miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Umawiających się Państw wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności, bądź działalność przemysłową lub handlową za pośrednictwem położonego w tym Państwie zakładu, bądź wolny zawód w oparciu o stałą placówkę położoną w tym Państwie, a prawa lub wartości majątkowe, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, rzeczywiście należą do tego zakładu lub są związane z wykonywaniem wolnego zawodu. W tym przypadku postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14 mają odpowiednie zastosowanie.

5. Należności licencyjne uważa się za pochodzące z Umawiającego się Państwa, gdy dłużnikiem jest to Państwo, jego jednostka władzy terenowej, osoba prawna prawa publicznego albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak dłużnik należności licencyjnych bez względu na to, czy ma on w jednym Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład, w związku z którym powstał obowiązek płacenia należności licencyjnych, i zakład sam pokrywa te należności, wówczas uważa się należności licencyjne za pochodzące z tego Umawiającego się Państwa, w którym położony jest zakład.

6. Jeżeli między dłużnikiem a wierzycielem lub między nimi a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone opłaty licencyjne przekraczają w stosunku do świadczenia podstawowego kwotę, którą dłużnik i wierzyciel umówiliby bez tych stosunków, wówczas artykuł ten stosuje się tylko do tej ostatnio wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę może być opodatkowana według prawa każdego Umawiającego się Państwa oraz przy uwzględnieniu innych przepisów niniejszej Umowy.

Artykuł 13

Zyski kapitałowe

1. Zyski pochodzące ze sprzedaży majątku nieruchomego określonego w artykule 6 ustęp 2 są opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym majątek ten jest położony.

2. Zyski ze sprzedaży ruchomości stanowiących majątek zakładu, który przedsiębiorstwo jednego z Umawiających się Państw posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo z podstawowych ruchomości stałej placówki, którą osoba zamieszkała w jednym Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie dla wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami, które zostaną uzyskane przy sprzedaży takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie. Jednakże zyski pochodzące ze sprzedaży majątku wymienionego w artykule 22 ustęp 3 są opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, gdzie ten majątek jest opodatkowany na mocy wyżej wymienionego artykułu.

3. Zyski ze sprzedaży majątku nie wymienionego w ustępach 1 lub 2 mogą być opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym sprzedający ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 14

Wolne zawody

1. Dochody, które osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo z innej samodzielnej działalności podobnego rodzaju, mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie, chyba że dla wykonywania swojej działalności w drugim Umawiającym się Państwie dysponuje ona zwykle stałą placówką. Jeżeli rozporządza ona taką stałą placówką, wówczas dochody mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie, jednak tylko o tyle, o ile mogą być przypisane działalności wykonywanej przy pomocy stałej placówki.

2. Wyrażenie „wolny zawód" oznacza wszystkie rodzaje działalności — inne niż działalność handlowa, przemysłowa lub rolna — wykonywane na własny rachunek w sposób niezależny przez osobę, która osiąga zyski lub ponosi straty w wyniku tych działalności.

Artykuł 15

Praca najemna

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 16, 18, 19 i 20 pensje, płace i podobne wynagrodzenia, które osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, wówczas osiągnięte za nią wynagrodzenia mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 wynagrodzenia, jakie osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej na terenie drugiego Umawiającego się Państwa, mogą być opodatkowane tylko w pierwszym Państwie, jeżeli:

1) odbiorca przebywa w drugim Państwie podczas jednego lub kilku okresów, nie przekraczających łącznie 183 dni w danym roku kalendarzowym,

2) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma w tym drugim Państwie miejsca zamieszkania lub siedziby,

3) wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 wynagrodzenia z pracy najemnej wykonywanej na pokładzie statku morskiego, samolotu, pojazdu szynowego lub drogowego w komunikacji międzynarodowej albo na pokładzie statku żeglugi śródlądowej mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

Artykuł 16

Wynagrodzenia członków rad nadzorczych albo zarządzających

1. Wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z tytułu członkostwa w radzie nadzorczej lub radzie zarządzającej albo innym podobnym organie spółki akcyjnej mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże wynagrodzenia, jakie osoba wymieniona w ustępie 1 otrzymuje od spółki za wykonywanie stałej działalności zarządu lub działalności o charakterze technicznym, są opodatkowane zgodnie z postanowieniami artykułu 15.

Artykuł 17

Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15 dochody zawodowych artystów, jak na przykład artystów scenicznych, filmowych, radiowych oraz telewizyjnych, jak też muzyków i sportowców, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności mogą być opodatkowane w tym z Umawiających się Państw, w którym wykonują oni te czynności.

2. Jeżeli dochody z działalności wykonywanej osobiście i w tym charakterze przez artystę scenicznego lub sportowca są przyznawane innej osobie niż sam artysta lub sportowiec, mogą być one bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15 opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym dana działalność artystyczna lub sportowa jest wykonywana.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 dochody z rodzajów działalności określonych w ustępie 1, wykonywanej w ramach wymiany kulturalnej aprobowanej przez Państwo, w którym artyści lub sportowcy mają miejsce zamieszkania, mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.

Artykuł 18

Renty i emerytury

Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 19 ustęp 2 renty, emerytury i podobne wynagrodzenia z tytułu poprzedniego zatrudnienia, wypłacane osobie zamieszkałej w jednym Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.

Artykuł 19

Funkcje publiczne

1. 1) Wynagrodzenia inne niż renty i emerytury, przekazywane przez Umawiające się Państwo albo jego jednostkę władzy terenowej osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych temu Państwu albo tej jednostce, są opodatkowane tylko w tym Państwie.

2) Jednakże wynagrodzenia te są opodatkowane tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi są świadczone w tym Państwie, a osoba otrzymująca wynagrodzenie ma miejsce zamieszkania w tym Państwie oraz osoba ta:

1. jest obywatelem tego Państwa lub
2. nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, wyłącznie dla celów świadczenia tych usług.

2. 1) Renty i emerytury, przekazywane przez Umawiające się Państwo albo przez jego jednostkę władzy terenowej bezpośrednio bądź w ciężar tworzonego przez nie funduszu osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych temu Państwu albo tej jednostce, są opodatkowane tylko w tym Państwie.

2) Jednakże te renty i emerytury są opodatkowane tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli ich odbiorca ma w tym Państwie miejsce zamieszkania i posiada jego obywatelstwo.

3. Postanowienia artykułów 15, 16 i 18 stosuje się do wynagrodzeń lub rent i emerytur przekazywanych z tytułu usług świadczonych w ramach działalności przemysłowej lub handlowej wykonywanej przez jedno z Umawiających się Państw albo przez jego jednostkę władzy terenowej.

Artykuł 20

Profesorowie i studenci

1. Wynagrodzenia jakiegokolwiek profesora lub innego członka personelu nauczającego, który posiada miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie, a przebywa czasowo w drugim Umawiającym się Państwie w celu prowadzenia wykładów lub badań na uniwersytecie lub w innej oficjalnie uznanej instytucji naukowej przez okres nie przekraczający dwóch lat, są opodatkowane tylko w tym pierwszym Państwie.

2. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się do dochodów pochodzących z prac badawczych, jeżeli prace te nie są podejmowane w interesie publicznym, ale głównie w celu osiągnięcia indywidualnej korzyści przez jedną lub więcej określonych osób.

3. Sumy, jakie student lub stażysta, który ma lub miał bezpośrednio przed przebywaniem w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie i który przebywa w pierwszym Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu kształcenia się, otrzymuje na pokrycie kosztów utrzymania lub wykształcenia, nie podlegają opodatkowaniu w tym pierwszym Państwie pod warunkiem, że pochodzą one ze źródeł położonych poza tym Państwem.

4. Bez względu na postanowienia ustępu 3 wynagrodzenia, jakie student lub stażysta, który ma lub miał bezpośrednio przed przebywaniem w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie i który przebywa w pierwszym Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu kształcenia się, otrzymuje z tytułu usług świadczonych w tym pierwszym Państwie, nie podlegają opodatkowaniu w tym pierwszym Państwie pod warunkiem, że usługi te pozostają w związku z jego kształceniem się lub że wynagrodzenie za te usługi jest niezbędne dla uzupełnienia środków, jakimi dysponuje na swoje utrzymanie.

5. Postanowień ustępu 4 nie stosuje się, gdy pobyt w pierwszym Umawiającym się Państwie przekracza bądź normalny okres studiów podjętych w tym państwie, bądź w przypadku stażysty okres 3 lat, licząc od pierwszego przybycia do tego Państwa w celu odbycia stażu.

Artykuł 21

Inne dochody

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie bez względu na to, skąd pochodzą, a o których nie było mowy w poprzednich artykułach niniejszej Umowy, mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.

2. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się, gdy osoba osiągająca dochód, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie, wykonuje

w drugim Umawiającym się Państwie działalność przemysłową lub handlową za pomocą zakładu położonego w tym Państwie bądź wolny zawód w oparciu o stałą placówkę położoną w tym Państwie i gdy prawa lub dobra, z tytułu posiadania których osiągany jest dochód, są rzeczywiście związane z działalnością zakładu lub wykonywaniem wolnego zawodu. W tym przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

IV. Opodatkowanie majątku.

Artykuł 22

1. Majątek nieruchomy określony w artykule 6 ustęp 2 może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, na terenie którego jest położony.

2. Majątek ruchomy, stanowiący aktywa zakładu danego przedsiębiorstwa albo należący do stałej placówki służącej do wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się zakład lub stała placówka.

3. Statki morskie, samoloty i pojazdy szynowe albo drogowe eksploatowane w komunikacji międzynarodowej oraz statki żeglugi śródlądowej, jak też majątek ruchomy służący do ich eksploatacji, mogą być opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba rzeczywistego zarządu przedsiębiorstwa.

4. Wszelkie inne składniki majątkowe osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.

V. Postanowienia o uniknięciu podwójnego opodatkowania.

Artykuł 23

1. W przypadku Polski podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

1) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga przychody lub posiada majątek, które stosownie do postanowień niniejszej Umowy podlegają opodatkowaniu w Belgii, wówczas Polska, z zastrzeżeniem postanowień punktu 2), wyłączy te przychody albo ten majątek spod opodatkowania; może jednak przy ustalaniu podatku od pozostałego dochodu albo pozostałego majątku tej osoby zastosować stawkę podatkową, która zostałaby zastosowana, gdyby te przychody albo ten majątek nie zostały wyłączone spod opodatkowania,

2) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga przychody, które zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11 i 12 podlegają opodatkowaniu w Belgii, wówczas Polska zaliczy na poczet podatku należnego od dochodu tej osoby kwotę, która odpowiada podatkowi zapłaconemu w Belgii. Podlegająca zaliczeniu kwota nie może jednak przekraczać części podatku obliczonego przed zaliczeniem, która przypada na przychody osiągane w Belgii.

2. W przypadku Belgii podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

1) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Belgii osiąga dochody nie wymienione w punktach 2 i 3 niniejszego ustępu lub posiada części majątku podlegające opodatkowaniu w Polsce stosownie do postanowień Umowy, Belgia zwolni spod opodatkowania te dochody lub te części majątku, może jednak przy ustalaniu podatku od pozostałego dochodu albo pozostałego majątku zastosować stawkę podatkową, która zostałaby zastosowana, gdyby te dochody albo ten majątek nie został wyłączony spod opodatkowania,

2) w przypadku dywidend opodatkowanych stosownie do artykułu 10 ustęp 2 i nie zwolnionych spod opodatkowania na mocy punktu 3 niniejszego ustępu, odsetek opodatkowanych stosownie do artykułu 11 ustęp 2 lub 8 i należności licencyjnych opodatkowanych zgodnie z artykułem 12 ustęp 2 lub 6 ryczałtowa kwota zagranicznego podatku przewidziana przez ustawodawstwo belgijskie jest zaliczana, na warunkach i według stawki przewidzianej przez to ustawodawstwo, na poczet podatku belgijskiego należnego od tych dochodów,

3) jeżeli spółka mająca siedzibę w Belgii jest właścicielem akcji lub udziałów w spółce akcyjnej mającej siedzibę w Polsce i poddana jest w tym Państwie podatkowi od dochodów lub zysków, dywidendy, które są jej płacone przez tę ostatnią spółkę, opodatkowane w Polsce stosownie do artykułu 10 ustęp 2, są zwolnione w Belgii od podatku od spółek w takim zakresie, w jakim to zwolnienie byłoby udzielone, gdyby obie spółki miały siedzibę w Belgii,

4) jeżeli stosownie do ustawodawstwa belgijskiego straty poniesione przez przedsiębiorstwo belgijskie w związku z zakładem położonym w Polsce były rzeczywiście potrącone z zysków tego przedsiębiorstwa przy opodatkowaniu w Belgii, zwolnienie przewidziane przez punkt 1 nie stosuje się w Belgii do zysków z innych okresów podlegających opodatkowaniu, które mogą być przypisane temu zakładowi, w zakresie, w jakim zyski te były zwolnione od opodatkowania w Polsce z powodu ich kompensacji z wymienionymi stratami.

VI. Postanowienia szczególne.

Artykuł 24

Równe traktowanie

1. Obywatele Umawiającego się Państwa niezależnie od tego, czy posiadają miejsce zamieszkania w jednym z Umawiających się Państw, nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które byłyby inne lub bardziej uciążliwe od tych, którym są lub mogą być poddani obywatele tego drugiego Państwa znajdujący się w takiej samej sytuacji.

2. Bezpaństwowcy posiadający miejsce zamieszkania w jednym z Umawiających się Państw nie mogą być poddani w jednym lub drugim z tych Państw ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które byłyby inne lub bardziej uciążliwe od tych, którym są lub mogą być poddani obywatele tego Państwa znajdujący się w takiej samej sytuacji.

3. Opodatkowanie zakładu, który posiada przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w drugim Państwie bardziej niekorzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstwa drugiego Państwa prowadzącego taką samą działalność. Przepisu te-

go nie należy rozumieć w ten sposób, że zobowiązuje on Umawiające się Państwo do przyznania osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie zwolnień podatkowych, udogodnień i obniżek z uwagi na stan cywilny i rodzinny, które przyznaje osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę na jego obszarze.

4. Z wyjątkiem przypadku stosowania postanowień artykułu 9, artykułu 11 ustęp 8 i artykułu 12 ustęp 6 odsetki, należności licencyjne i inne opłaty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym Państwie. Również długi przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, są odliczane przy określaniu podlegającego opodatkowaniu majątku tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym Państwie.

5. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał w całości lub częściowo, bezpośrednio albo pośrednio należy lub jest kontrolowany przez osobę lub wiele osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie, poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane przedsiębiorstwa tego samego rodzaju pierwszego Umawiającego się Państwa.

6. Użyty w tym artykule wyraz „opodatkowanie" oznacza podatki każdego rodzaju i określenia.

7. Postanowienia niniejszego artykułu nie mogą być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do przyznania osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie udogodnień przyznanych osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w trzecim Państwie na podstawie umów zawartych z tym trzecim Państwem.

Artykuł 25

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba mająca siedzibę lub miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie jest zdania, że zarządzenia Państwa lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które nie odpowiada niniejszej Umowie, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw przedłożyć swoją sprawę właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, w którym ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, albo jeżeli jego sprawa dotyczy artykułu 24 ustęp 1, właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa winna być przedłożona w ciągu trzech lat, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o posunięciu pociągającym za sobą opodatkowanie niezgodne z Umową.

2. Jeżeli ta właściwa władza uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, wówczas poczyni ona starania, azeby przypadek ten uregulować w porozumieniu z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa tak, ażeby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Umową.

3. Właściwe władze Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstać przy stosowaniu Umowy.

4. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą przy stosowaniu niniejszej Umowy, a w szczególności w celu osiągnięcia porozumienia wskazanego w poprzednich ustępach, komunikować się ze sobą bezpośrednio. Jeżeli uzna się, że ustna wymiana poglądów ułatwi powyższe porozumienie, winna ona mieć miejsce w łonie komisji złożonej z reprezentantów właściwych władz Umawiających się Państw.

5. Właściwe władze uregulują drogą wspólnego porozumienia sposoby stosowania niniejszej Umowy, a w szczególności formalności, których winny dopełnić osoby mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, aby otrzymać w drugim Umawiającym się Państwie obniżenia lub zwolnienia od opodatkowania przewidziane w niniejszej Umowie.

Artykuł 26

Wymiana informacji

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały informacje konieczne do stosowania postanowień niniejszej Umowy, a także informacje dotyczące prawa wewnętrznego Umawiających się Państw co do podatków wymienionych w Umowie w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie ono przewiduje, nie jest sprzeczne z Umową. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1. Informacje otrzymane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takich samych zasadach, jak informacje uzyskane przy zastosowaniu ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa, i będą udzielane tylko osobom i władzom (w tym również sądom albo organom administracyjnym) zajmującym się ustalaniem lub ściąganiem podatków, których dotyczy niniejsza Umowa, postępowaniem dotyczącym tych podatków lub rozpatrywaniem środków odwoławczych w sprawach tych podatków. Wyżej wymienione osoby lub władze będą używały otrzymanych informacji wyłącznie w tych celach, mogą je również wykorzystywać podczas posiedzeń publicznych lub do sporządzania orzeczeń.

2. Ustęp 1 nie może być w żadnym przypadku interpretowany tak, jak gdyby zobowiązywał on jedno z Umawiających się Państw do:

1) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego albo drugiego Państwa,
2) udzielania informacji, których ustalenie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa,
3) przekazywania informacji, które ujawniałyby tajemnicę handlową, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstwa lub których udzielanie sprzeciwiałoby się porządkowi publicznemu.

Artykuł 27

Pracownicy dyplomatyczni i konsularni

1. Postanowienia niniejszej Umowy nie naruszają przywilejów podatkowych, przysługujących członkom misji dyplomatycznych i ich prywatnej służby, członkom urzędów konsularnych oraz członkom stałych przedstawicielstw na mocy bądź prawa międzynarodowego, bądź przepisów umownych.

2. Dla celów niniejszej Umowy członkowie misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych Umawiającego się Państwa akredytowani w drugim Umawiającym się Państwie lub w państwie trzecim, posiadający obywatelstwo Państwa akredytującego, są uważani za osoby mające miejsce zamieszkania w tym Państwie, jeżeli są one w nim poddane tym samym zobowiązaniom w dziedzinie podatków od dochodu i majątku co osoby mające w tym Państwie miejsce zamieszkania.

3. Niniejszej Umowy nie stosuje się w stosunku do organizacji międzynarodowych, ich organów i pracowników ani do osób, które będąc członkami misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych państwa trzeciego znajdują się na terytorium Umawiającego się Państwa i nie są traktowane jako osoby mające miejsce zamieszkania w jednym albo drugim Umawiającym się Państwie w zakresie opodatkowania od dochodu i majątku.

VII. Postanowienia końcowe.

Artykuł 28

Wejście w życie

1. Niniejsza Umowa podlega ratyfikacji. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w najbliższym możliwym terminie.

2. Niniejsza Umowa wejdzie w życie po upływie 15 dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, a jej postanowienia będą miały zastosowanie:

a) do podatków pobranych u źródła od dochodu przypisanego lub zapłaconego, począwszy od 1 stycznia roku następującego bezpośrednio po roku wymiany dokumentów ratyfikacyjnych,

b) do innych podatków wymierzonych od dochodów z okresów podatkowych, których zakończenie przypada na okres począwszy od 31 grudnia roku tej wymiany.

Artykuł 29

Wypowiedzenie

1. Niniejsza Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Jednakże począwszy od piątego roku po wejściu w życie Umowy każde z Umawiających się Państw będzie mogło ją wypowiedzieć w drodze notyfikacji na koniec roku kalendarzowego, co najmniej na sześć miesięcy przed upływem tego roku.

2. W tym przypadku postanowienia jej będą miały zastosowanie po raz ostatni:

a) do podatków pobieranych u źródła od dochodu przypisanego lub zapłaconego najpóźniej 31 grudnia roku wypowiedzenia,

b) do podatków wymierzonych od dochodów z okresów podatkowych, których zakończenie przypada przed 31 grudnia tego roku.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upełnomocnieni, podpisali niniejszą Umowę i opatrzyli ją pieczęciami.

Umowę niniejszą sporządzono w Brukseli dnia 14 września 1976 roku w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, francuskim i flamandzkim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne.

Z upoważnienia Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
H. Kisiel

Z upoważnienia Rządu Królestwa Belgii
R. van Elslande

PROTOKÓŁ KOŃCOWY

W chwili przystąpienia do podpisania Umowy o uniknięciu podwójnego opodatkowania i zapobieżeniu uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, zawartej w dniu dzisiejszym między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Królestwa Belgii, niżej podpisani uzgodnili, że następujące postanowienia stanowią integralną część tej Umowy.

1) W rozumieniu artykułu 9 wyrażenie „finansowanie" oznacza udział w kapitale zakładowym przedsiębiorstwa, jak również postawienie, w jakiejkolwiek formie, funduszy do dyspozycji przedsiębiorstwa.

2) W rozumieniu artykułu 10 wyrażenie „dywidendy" oznacza także dochody — również przyznane w formie odsetek — opodatkowane z tytułu kapitału zainwestowanego przez przedsiębiorstwa powiązane, w spółkach innych niż spółki akcyjne mające swoją siedzibę w Belgii.

3) W rozumieniu artykułu 24 w stosunku do Belgii jest oczywiste, że żadne z postanowień tego artykułu nie może być interpretowane jako uniemożliwiające Belgii:

1. opodatkowanie stawką przewidzianą przez jej ustawodawstwo całkowitej sumy zysków zakładu belgijskiego spółki mającej siedzibę w Polsce lub stowarzyszenia mającego siedzibę rzeczywistego zarządu w Polsce,

2. pobierania przedpłaty od dywidend przypadających za udział rzeczywiście związany z zakładem lub stałą placówką, którą posiada w Belgii spółka mająca siedzibę w Polsce albo stowarzyszenie mające siedzibę rzeczywistego zarządu w Polsce, a które jest opodatkowane jako osoba prawna w Belgii.

4) W rozumieniu artykułu 24 w stosunku do Polski jest oczywiste, że:

1. podatki wymienione w ustępie 6 nie obejmują opłaty meldunkowej i opłaty za zezwolenie na otwarcie przedsiębiorstwa,

2. zróżnicowane pobieranie podatków od dochodu, zysku i majątku, przewidziane w Polsce dla zakładów uspołecznionych, nie narusza postanowień tego artykułu.

5) Postanowienia niniejszej Umowy nie ograniczają opodatkowania spółki mającej siedzibę w Belgii, zgodnie z ustawodawstwem belgijskim, w przypadku odkupu jej własnych akcji lub udziałów albo w przypadku podziału jej funduszu zakładowego.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upełnomocnieni przez swoje Rządy, podpisali niniejszy Protokół końcowy.

Protokół końcowy sporządzono w Brukseli dnia 14 września 1976 roku w dwóch egzemplarzach, każdy w języku polskim, francuskim i flamandzkim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne.

Z upoważnienia Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
H. Kisiel

Z upowaznienia Rządu Królestwa Belgii
R. van Elslande

Po zaznajomieniu się z powyższą umową Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, ze będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 5 października 1977 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Czyrek*